

Turističko putovanje sa našim parobrodom „Istra“ od Dubrovnika do Pireja (Atena)

DOBROSLAVA ŠIŠEVIĆ

Lijepa je i tiha ljetna noć, obasjana mjesečevim sjajem. Tačno kada su na gruškome zvoniku otkucala 22 sata, sa komandnog mosta parobroda »Istra«, dat je znak za polazak. Brod se bokom odvađa od obale. Prolazimo mimo uvalu Sumartin gdje blještilo raznobojnih žarulja obilježava noćni »Splendid« bar. Ostavljamo svjetionik Grebeni i zauzimljemo pravac prema Otrantskim vratima.

Iza krme ostavljamo osvijetljeni Dubrovnik. Čuje se truba s tvrđave Lovrijenac, jer se baš ove noći prikazivao »Hamlet«. Na brodu je sve budno. Oko dvadesetak putnika raznih narodnosti: Francuza, Engleza, Amerikanaca, Grka, pa čak Vietnamaca promatraju osvijetljeni grad. Čuju se međusobni razgovori puni ushićenja o ljepotama Dubrovnika, kao najljepšeg grada, kojeg su vidjeli. Pramac »Istre« reže more prema jugu, a putnici puni lijepih utisaka spremaju se na počinak.

Prvo je jutro na moru. Putnici već ustaju i promatraju mirnu pučinu Jadrana. Nigdje se ne vidi kraj, osjeća se kao da si nasred oceana. Šum stroja lagano klopče. Putnici se već vraćaju sa doručka, jedni uzimlju svoje naslonjače, dok se drugi tuširaju morem, pa lijevaju na sunce.

Razabiru se u daljini albanske planine. Oko 13 sati ostavljamo Jadransko more, prolazimo kroz Otrantska vrata i ulazimo u Jonsko more, i plovimo uz domovinu starih Helena.

Tamnoj silueti otoka Krfa nadovezat će se uskoro otoci: Pakso i Antipakso. Ploveći dalje u istom pravcu prolazimo mimo otoke Jonskog mora.

Zora nas je pozdravila kod rta Dukato. Ostavljajući taj rt, prolazimo mimo otoke: Itaka, Kefalonija i Zante, poznate još iz mitologije, koji su pred godinu dana postradali od katastrofalnog potresa i bili opustošeni. Čitava naselja srušena su sa zemljom. Tragovi pustošenja i danas se vide.

U 11 sati uplovismo u prvu grčku luku Patras (82.000 stanovnika), treći grčki grad po veličini. Važan je jedino sa trgovačkog gledišta, a poznat je po izvozu vina, groždica i ulja. Veselje nas obuzima, da ćemo skoro stupiti na grčko kopno. Prije izlaska obavljaju se lučke formalnosti, kao svugdje na svijetu. Putnici žure van, sjedaju u auta i voze se na **Olimpiju**, to znamenito mjesto antičke Grčke, gdje se je toliko stoljeća njegovala tjelesna ljepota. Od stare Olimpije danas su ostali samo temeljni zidovi i groblje kamenja, opljačkani i uništeni od barbara, poplava i zemljotresa. Vodič vodi putnike po hrapama kamenja, turmači mjesta, gdje je nekada bio **Filipejon**, a na drugom mjestu **Erejon**. Razgledaju se ostaci stupova nekadašnjeg **Jupiterovog hrama**. Posjetili smo muzej Olimpije. Tu je maketa starog grada,

na kojem se može jasno predočiti minula slika ovog antičkog grada, koji su vjekovi oštetili.

Ljetna sparina i napor tražila je osvježenje, pa smo uz put sjeli pred jednu kafanicu i tu se osvježili pićem. Vratili smo se u Patras. Prolazeći pješice gradom na prvi pogled dobismo utisak da je

to trgovački grad. Pred dućanima i u izlozima izložena je skoro sva roba, tako da odjednom čovjek ima pregled čitave trgovine. Pored ovih trgovina svakih nekoliko koraka nalaze se kiosci, gdje se možeš opskrbiti cigaretama, razglednicama i raznom drugom galanterijskom robom. Osim ovih stalnih trgovina, po ulicama se kreću kola puna razne robe. Trgovci su vrlo okretni i živi. Čim se zaustaviš da pogledaš izlog, već ti nude svoju robu.

U 8 sati navečer svi su putnici na brodu i »Istra« ponovo reže more. Noćas ćemo proći kroz Korintski kanal, a sutra ujutro bit ćemo u Pireju. Putnici su iza obilne i dobre večere, umorni od izleta, zasjele na svoje naslonjače. Posada se okupila oko zvučnika, da sluša emisiju za pomorce, koju emitira radio Zagreb. Nakon pola sata vožnje ostavljamo Patraski zaliv i kroz moreuz, poput malih Dardanela, gdje se nalaze starinske utvrde Riona i Antiriona, ulazimo u Korintski zaliv. Na sjevernoj strani obale nalazi se gradić Lepant, poznat po znamenitom historijskom pomorskom sukobu.

Plovimo dalje u pravcu istoka. Utorak je. Tri je sata poslije ponoći, a mi se nalazimo pred Korintskim kanalom. Brodska sirena javlja peljaru, da je brod stigao pred kanal. Ustaju i putnici. Peljar preuzimlje kormilo i brod laganom vožnjom plovi kroz osvijetljeni kanal. Putnici s interesom gledaju visoke strme strane kanala širokog 20 metara, a dugog 6 kilometara. Na sredini kanala vide se dva mosta, koji spajaju grčko tlo sa Peloponezom. Nakon 45 minuta lagane vožnje ulazimo u Egejsko more. Plovimo prema Pireju, najvećoj trgovačkoj luci Grčke.

Domalo stići ćemo u Pirej, koji iz daljine već vidimo. Ulazimo u luku prepunu brodova raznih narodnosti i veličine. U 8 sati pristajemo uz plivajući drveni gat. Nakon lučkih formalnosti dobili smo odobrenje za izlazak s broda. Svak žuri vani da razgleda što više, jer pred nama su samo dva dana, a znamenitosti mnogo. Pirej ćemo za sada ostaviti, jer žurimo u Atenu, koja je od Pireja udaljena 6 kilometara.

Pirej i Atena u posljednje vrijeme čine skoro jednu cjelinu te skupa broje oko 1,500.000 stanovnika. Od Pireja do Atene voze razna prevozna sredstva. Najpraktičniji je električni vlak, koji polazi svakih pet minuta.

Kad se dođe u Atenu, obično prvi posjet je na Akropolu, to remek djelo stare grčke građevne umjetnosti. Velikim, mramornim stepenicama došli smo do **Propileja**. Tu je **pinakoteka**, prva umjetnička galerija, zatim maleni kram božice Nike Apteros. Na vrhu Akropole je **Partenon**, negdašnji najljepši grčki hram, posvećen božici

Ateni. Sjeverno od Partenona je hram **Erehtejon**, posvećen Ateni Palias i Erehteju. Lijepe karijati-de ukrašavaju prednji dio ovog hrama, a ispred Partenona nalazi se podnožje, na kome je negda stajao 20 metara visoki spomenik Atene Promahos.

Silazimo s Akropole i letimično pregledavamo druge antičke spomenike. Na podnožju Akropole nalaze se dva antička kazališta: **Dionizovo** kazalište i **Odeion**, gdje su prikazivana djela grčkih klasika. Zatim se nizaju **Hadrijanova vrata**, do njega **Jupiterov hram**, malo podalje najbolje sačuvan **Tezejev hram**, obnovljeni stadion, toranj vjetrova — svuda tragovi kulture, arhitekture, filozofije, literature i skulpture, svuda plodovi duha velikih starih Atenjana, čiji je centar Akropola. Atena ima Akademiju nauka, sveučilište, biblioteku i osam muzeja, od kojih su najglavniji: arheološki i bizantinski.

Ostavljamo ljepote i raznolikosti Atene, ukrcavamo se u vlak, koji nas je za 20 minuta doveo ponovno u Pirej.

Nakon dva dana boravka u Pireju i Ateni, naša će »Istra« ponovo krenuti natrag u domovinu pristajući u Iteju, zatim ponovno u Patrasu i Krfu.

Točno u 21 sat krenuli smo, iz Pireja ponovo kroz Korintski kanal i u 7 sati već smo bili u Iteji, malom, ali lijepom grčkom pristaništu. Tu će naš brod ukrcat poznate slane grčke masline, s kojim ovaj kraj mnogo obiluje. Putnici izlaze van, uzimlju kola i jure prema Delfima, tom poznatom grčkom proročištu. Prolazili smo kroz bujne itejske maslinjake i penjemo se serpentinama do Delfija.

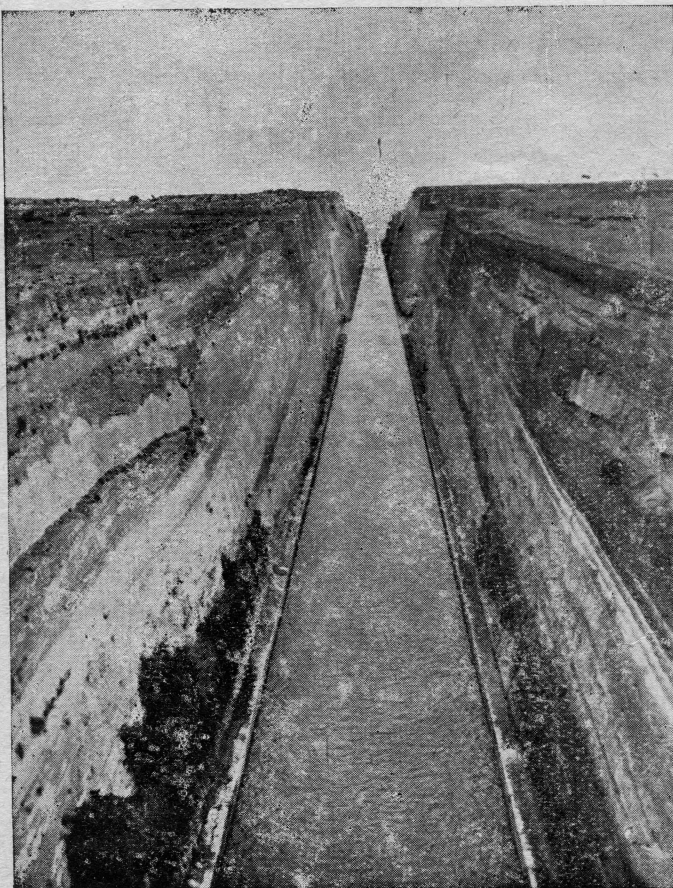
Već smo u selu Delfima i još par minuta vožnje, eto nas do ruševina proročišta, gdje se po mišljenju starih Grka nalazilo središte svijeta. Tu su pred dvije i po hiljade godina dolazili ljudi iz svih krajeva svijeta, da čuju mudre riječi proročice Pitije. Prolazimo ruševinama **Apolonova hrama sa Pitijinim sjedištem**. Svraća nam pažnju **kazalište**, kojem zub vremena nije mnogo naškodilo, a koje je čuveno i po svojoj akustici. Skoro na samom vrhu buda je stari **Stadion**.

Spustili smo se niz delfijske kamene obronke, da ponovo padnemo u okrilje kitnih, itejskih maslina, a odatle na parobrod. Krenuli smo prema Patrasu, koji smo na dolasku upoznali.

Nakon dva sata boravka krećemo za Krf, poznati otok iz Prvog svjetskog rata. Zora sviće, a »Istra« je već blizu Krfa. Još iz daljine vidi se otok Vido, gdje je pokopano i u more bačeno oko 11.000 hrabrih srpskih vojnika, koji su se prebacili preko albanskih gora i tu našli grob.

U 7 sati spušta se sidro »Istre« i motornim čamcima prevozili smo se na široku promenadnu obalu, ukrašenu palmama. Prošetali smo gradom kroz uske popločane ulice. Nedaleko Krfa nalazi se glasoviti dvorac **Ahileion**, koji je dala sagraditi austrijska carica Elizabeta, a kasnije ga je kupio njemački car Vilim II. Nešto bliže gradu vidi se mala uzvisina Canone, s koje se širi pogled na dva mala otočića, na kojima su dva manastira.

Korintski kanal

U 10 sati vraćamo se na brod. Zadovoljni i oduševljeni ostavljamo grčko tlo i plovimo prama domovini.

Sviće zadnji dan našeg putovanja. Iz daljine ugledasmo Lovćen, koji se gordo diže nad našim morem. Prolazeći veličanstvenim Fjordom Boke

osjetili smo ljepotu naše zemlje, kojoj nema ravne na svijetu.

Nakon sedam dana putovanja, puni utisaka i raznih doživljaja, pristaćemo u gruškoj luci, odakle će brod nastaviti putovanje u svojoj redovitoj pruzi prema Splitu, Zadru, Rijeci i Trstu.

A T E N A
na Akropoli

